Dosarul nr. 5r-538/2025
4-25016215-12-5r-07022025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

10 aprilie 2025 **mun. Chişinău**

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
Instanța compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Angela Vasilenco
Grefier Alexandru Carp
Cu participarea:
Petiţionarului Dumitru Malanciuc
În lipsa:
Agentului constatator al DP Centru a INSP al IGP al MAI Vlad Lungu

(în privința cărora au fost întreprinse măsurile necesare și de rigoare privind citarea legală)

examinând în ședința de judecată publică, în limba română, la sediul instanței, contestația depusă de **Malanciuc Dumitru, data nașterii ***** IDNP ***** domiciliat în *****,** împotriva deciziei de sancţionare inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 467303 din 21.08.2024, emisă de către agentul constatator din cadrul DP centru a INSP al IGP al MAI, Lungu Vlad, pe semnele contravenției prevăzute de art. 238 alin. (3) din Codul contravențional, prin care a fost sancţionat cu amendă în cuantum de 30 unităţi convenţionale, ce reprezintă echivalentul sumei de 1 500 lei, cu aplicarea a 5 puncte de penalizare,

C O N S T A T Ă:

La 21.08.2024, agentul constatator din cadrul INSP al IGP al MAI al DP mun. Chișinău, Lungu Vlad a încheiat procesul-verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 467303, în cadrul căruia a fost emisă decizia de sancţionare, prin care Malanciuc Dumitru, a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției

prevăzute de art. 238 alin. (3) din Codul contravențional, fiindu-i aplicată o sancțiune cu amendă în cuantum de 30 unităţi convenţionale, ce reprezintă echivalentul sumei de 1 500 lei, cu aplicarea a 5 puncte de penalizare.

La 26.08.2024, petiționarul Malanciuc Dumitru a înaintat o contestație împotriva deciziei de sancţionare inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 467303 din 21.08.2024.

Prin încheierea magistratului Andrei Cazacicov, din cadrul Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana datată cu 06.09.2024, petiționarului Malanciuc Dumitru, i-a fost acordat termen (15 zile) pentru a înlătura neajunsurile și a prezenta instanței, dovada achitării taxei de timbru.

Prin încheierea din 17.10.2024 judecătorul Andrei Cazacicov, a restituit fără examinare contestația petiționarului Malanciuc Dumitru, așa cum acesta nu a prezentat dovada achitării taxei de timbru.

La data de 28.01.2025 petiționarul repetat a depus contestația fiind înregistrată cu nr. „742” în cancelaria INSP, potrivit căreia a menționat că *la 21.08.24 între orele 10^{30}-10^{43} deplasându-se regulamentar cu automobilul ***** cu nr. de înmatriculare ***** pe str. Alba-Iulia 89/4,unde în preajmă stației așteptau troleibuzul vreo 10-15 persoane, a traversat trecerea, la care nu erau pietoni. La întâmpinare se deplasa un echipaj de poliție fără girofarul conectat. Îndreptându-se cu ei, au conectat girofarul, întorcându-se după el unde acetsa stopase. Prezentând actele, s-a interesat despre motivul stopării. Știind că s-a deplasat regulamentar, nu a fost de acord cu înregistrările prezentate. I-a fost întocmit procesul-verbal contravențional, cu care nu este de acord. Obiecții nu i s-a permis să depună. Solicită admiterea contestației cu anularea procesului verbal.*

Astfel, contestaţia şi materialele dosarului contravenţional au fost repartizate judecătorului Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani Angela Vasilenco, la data de 07.02.2025.

În şedinţă de judecată, *petiţionarul Malanciuc Dumitru*, a susținut integral contestația, solicitând anularea deciziei agentului constatator inclusă în procesul verbal cu privire la contravenţie.

Agentul *constatator din cadrul INSP al IGP al MAI al DP mun. Chişinău, Lungu Vlad* , fiind citat legal despre locul, data și ora examinării cauzei contravenționale, prin citație scrisă expediată la adresa de e-mail nu s-a prezentat în instanţa de judecată, nu a solicitat examinarea cauzei în continuare în absenţa sa și nu a comunicat motivele neprezentării, iar în acest context, instanța de judecată precizează că a fost respectată procedura de citare legală.

În subsidiar, instanţa mai precizează că în partea ce ține de citarea participanților, este pertinentă şi jurisprudenţa CtEDO, care în cauza *Ponomariov împotriva Ucrainei* a evidenţiat că ţine de obligaţia părţilor de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoştinţă, iar mai mult,

Curtea reaminteşte că un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, citată legal şi informată despre obiectul cauzei, renunţă, în mod expres, la dreptul de a se prezenta în instanță și de a se apăra (cauza *Poitrimol împotriva Franţei*, hotărârea din 23 noiembrie 1993, § 31), or atitudinea reclamanților ar echivala cu o renunțare la dreptul de a apărea în instanţă, sau acordul de examinare a cauzei în baza materialului existent.

La fel, instanța de judecată reține că comunicarea actelor judiciare, în măsura în care este un act de comunicare între organul judiciar și părți, are loc pentru a permite părților, dacă e cazul, să declare recurs (*Diaz Ochoa împotriva Spaniei*, 22 iunie 2006, § 48, și *S.C. Raissa M. Shipping SRL împotriva României*, 8 ianuarie 2013, § 30) şi respectiv, instanțele trebuie să întreprindă tot posibilul care într-un mod rezonabil să citeze părțile și să se asigure că acestea sunt la curent cu procedurile la care participă (*Ovuş împotriva Turciei*, 13 octombrie 2009, § 48).

Prin urmare, instanța de judecată a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru a asigura dreptul participanților la proces la participarea efectivă la examinarea cauzei, întru respectarea unui proces echitabil, dar agentul constatator nu s-a prezentat în instanța de judecată, în pofida înştiinţării despre modalitatea, locul şi timpul examinării cauzei.

Analizând contestația, audiind poziţia petiţionarului şi verificând procesul-verbal cu privire la contravenţie sub aspectul îndeplinirii condițiilor de fond şi de formă prevăzute de lege pentru valabilitatea sa și coroborând mențiunile agentului constatator la materialele dosarului contravențional, instanța de judecată reține următoarele.

În fapt, prin decizia de sancţionare inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 467303 din 21.08.2024, petiţionarul Mocanu Dunitru a fost sancționat contravențional, incriminându-i-se săvârșirea contravenției prevăzute de art. 238 alin. (3) din Codul contravențional, iar conform procesului-verbal cu privire la contravenţie, în acţiunile persoanei a fost reţinut faptul că *la 20.08.2024, ora nu este indicată, în mun. Chişinău, str. Alba Iulia, nr.75, conducând mijlocul de transport de model ***** cu numărul de înmatriculare ***** nu a cedat trecerea pietonului.*

Contestația împotriva deciziei de sancţionare inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 467303 din 21.08.2024, a fost înaintată de către petiționar repetat la data de 26.08.2024. Având ca temei prevederile art. 448 alin. (10) Cod contravențional, petiționarul a înaintat repetat contestația la data de 28.01.2025, instanța apreciază contestația ca fiind depusă cu respectarea termenului de 15 zile, prevăzut de art. 448 alin. (1) din Codul contravențional.

În drept, instanţa notează că în conformitate cu prevederile art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Totodată, potrivit art. 381 alin. (4) din Codul contravențional, autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cît şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

În baza art. 440 alin.(1) din Codul contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din legea citată, arestul contravențional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală.

Instanţa mai constată că potrivit art. 400 alin. (1) din Codul contravenţional, contravenţiile prevăzute la art. 228–243, se constată şi se examinează de către poliţie.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. (*Zilibergerg împotriva Moldovei*, § 35, 1 februarie 2005; *Angel împotriva României*, § 52, 4 octombrie 2007 sau *Ozturk împotriva Germaniei* din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, petiționarul urmează să-și probeze nevinovăția.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată a verificat legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 467303 din 21.08.2024.

Sub aspectul legalității procesului-verbal cu privire la contravenţie, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate

atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 din Codul contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 din Codul contravențional.

Instanța de judecată reține că procesul-verbal cu privire la contravenție şi decizia de sancţionare au fost întocmite și perfectate în prezența petiționarului Malanciuc Dumitru, fiindu-i astfel aduse la cunoștință drepturile și obligațiile lui prevăzute de art. 34, 378, 384, 387 și 448 din Codul contravențional şi fiind notificat privind iniţierea cauzei contravenţionale, cu asigurarea dreptului de a depune explicaţii, de a înainta obiecţii sau de a prezenta alte cereri privind administrarea unor probe suplimentare.

În această ordine de idei, din punct de vedere al legalității procesului-verbal cu privire la contravenție, instanța constată că acesta a fost încheiat cu respectarea dispozițiilor legale incidente și cuprinde toate mențiunile obligatorii prevăzute de art. 443 din Codul contravențional, neexistând cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate din oficiu şi în consecință, instanța constată că forța probantă a actului atacat nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal cu privire la contravenţie, instanţa a stabilit că din cele invocate de petiționar, ultimul invocă că nu este vinovat în comiterea faptei imputate, invocând lipsa probelor.

În acest context, dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută, rezultă cert din art. 375 alin. (1) din Codul contravențional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

La fel, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor-verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul *(*cauza *Bosoni împotriva Franței*, hotărârea din 7 septembrie 1999).

Astfel, instanța remarcă că petiţionarul Malanciuc Dumitru a fost sancționat în temeiul art. 238 alin. (3) din Codul contravențional, potrivit căruia, constituie contravenție *neacordarea de prioritate legală pietonilor.*

Respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în contextul acuzaţiei aduse și în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) din Codul contravențional, instanța a stabilit cu certitudine că, agentul constatator a prezentat în calitate de probă doar: - *procesul-verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 467303 din 21.08.2024*, prin care a fost constatată *„ex propriis sensibus”* fapta contravențională, adică *„după propriile sale simțuri”* de către agentul constatator, cu specificarea drepturilor făptuitorului pe partea *verso* a actului şi fără acumularea unor probe suplimentare.

În raport cu cele enunțate, art. 425 alin. (2) din Codul contravențional, cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă a procesului-verbal cu privire la contravenție, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: *procesul-verbal cu privire la contravenție*.

La fel, instanța reține că, legiuitorul în art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, a definit procesul-verbal cu privire la contravenție, ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, iar dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută rezultă cert din art. 375 alin. (1) din Codul contravențional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

Subsecvent, a fost legiferat și faptul că, procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui, iar interpretând art. 425 alin. (2) în coroborare cu art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, rezultă că procesul-verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 467303 din 21.08.2024, nu face dovada certă cu privire la încadrarea în drept și situația faptică stabilită de agentul constatator, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar.

Astfel, cercetând materialele cauzei contravenționale, instanța a stabilit cu certitudine că, agentul constatator a prezentat doar procesul-verbal cu privire la contravenție, constatând *„ex propriis sensibus”* fapta contravențională, adică *„după propriile sale simțuri”*, iar prin urmare, pentru susținerea acestora, urma să se prezinte în ședința de judecată sau cel mult să prezinte alte probe incontestabile cu privire la cele constatate, îndeosebi în situaţia în care petiţionarul a prezentat o versiune contrară, invocând prin contestația depusă că nu este de acord cu actul întocmit.

În aceste condiţii, instanţa constată că agentul constatator, *a priori* urma să acumuleze probe suplimentare în vederea stabilirii adevărului şi a combate versiunea înaintată de făptuitor, or în condiţiile versiunii contrare din apărare, instanţa va acorda o valenţă anume principiului *in dubio pro reo*, care acţionează

exclusiv în interesul celui acuzat, dacă nu se atestă prezenţa unor alte probe pertinente.

În subsidiar, instanţa mai notează că contravenţia incriminată, reieşind din trăsăturile specifice ale modalităţii de comitere, a fost susceptibilă de a fi probată şi prin alte informaţii suplimentare, care nu au fost acumulate de agentul constatator, inclusiv prin fotografii, declarațiile martorilor etc., fiind în mod obligatoriu necesar administrarea unor probe suplimentare, or contravenţia prevăzută la art. 238 alin. (3) din Codul contravenţional, face parte din categoria celor din circulația rutieră, care putea fi fixată cu ajutorul mijloacelor tehnice speciale de constatare sau declarații ale martorilor etc., iar în acest sens, instanţa constată dubii rezonabile privind existenţa vinovăţiei făptuitorului în comiterea contravenţiei, privind modul de comitere, locul, timpul şi a altor circumstanţe pertinente, dubii care se vor interpreta exclusiv în interesul petiţionarului Malanciuc Dumitru.

Deși, în măsură în care procesul-verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 467303 din 21.08.2024, nu este afectat de vicii de legalitate şi valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă, totuși, pornind de la premisa procedurală prevăzută în art. 425 alin. (4) din Codul contravențional, prin care legiuitorul a stabilit că nici o probă nu are o valoare prestabilită, simplul fapt al încheierii procesului-verbal cu privire la contravenție, este insuficient pentru tragerea persoanei la răspundere contravențională.

La acest capitol, articolul 6 § 2 al Convenţiei, impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare *(Salabiaku împotriva Franței*, hotărârea din 7 octombrie 1988, par. 28; *Telfner împotriva Austriei*, 20 martie 2001, par. 16) şi în contextul celor enunțate, instanța a stabilit ca limitele expuse mai sus au fost depășite în detrimentul petiționarului, întrucât agentul constatator avea obligația de a prezenta probe în susținerea acuzării pe care o aduce petiționarului.

Or, instanța de judecată reiterează că din materialele prezentate, în baza actului de individualizare a faptei ilicite și a subiectului ce a comis aceasta, agentul constatator al INSP al IGP al MAI al DP mun. Chișinău, Lungu Vlad a pus în exclusivitate procesul-verbal cu privire la contravenție, pe când unul din principiile fundamentale al procedurii contravenționale constituie prezumția nevinovăției, ceea ce determină că sarcina probei în astfel de proceduri aparține agentului constatator și de orice dubiu profită petiționarul.

Din aceste considerente, la pornirea procesului contravențional și încheierea procesului-verbal cu privire la contravenție, în corespundere cu art. 442 alin. (2) din Codul contravențional, în condiţiile dezacordului făptuitorului cu cele incriminate, agentul constatator urma să identifice fapta nu doar pe baza constatărilor personale, dar și în baza unor probe acumulate.

Totodată, demonstrarea vinovăției a unei persoane urmează să fie asigurată cu prezentarea probelor pertinente și concludente în raport cu procesul-verbal cu privire la contravenție, iar în virtutea aceluiași principiu al prezumției nevinovăției, petiționarul nu este obligat să prezinte instanței probe care să demonstreze nevinovăția sa, deoarece respectiva sarcină îi revine agentului constatator.

Respectiv, instanța nu poate fi de acord cu existența unei prezumții relative de conformitate a procesului-verbal cu privire la contravenție cu realitatea, prezumție fără de care ar fi practic imposibil să sancționezi încălcările legislației în materie de circulație rutieră, intrând în competența poliției, însă nu poate trece cu vederea că atunci când *de facto* este posibilă acumularea unui *„probatoriu”* în susținerea contravenției constatate și sancționate, iar agentul constatator are obligația şi posibilitatea de al întocmi, fapt ce nu a fost realizat în speță.

În acest context, instanţa consideră că agentul constatator al INSP al IGP al MAI al DP mun. Chișinău, Lungu Vlad, a aplicat sancțiunea contravențională, doar în baza propriilor presupuneri şi alte probe nu au fost prezentate pentru a demonstra vinovăția făptuitorului sau proba testimonială ce ar dovedi cele stabilite de el, dar nici nu s-a prezentat personal în ședința de judecată pentru a susține cele stabilite.

Prin urmare, la caz operează art. 375 alin. (3) din Codul contravențional și în special, principiul *„in dubio pro reo”*, ceea ce înseamnă că toate dubiile ce nu pot fi înlăturate în condițiile legii urmează a fi apreciate în favoarea persoanei învinuite, iar agentul constatator nu a obținut alte probe în susținerea procesului-verbal de contravenție contestat, deși ar fi avut această posibilitate în mod real.

Respectiv, în conformitate cu jurisprudența relevantă a CtEDO, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăția inculpatului prin adoptarea unor soluții motivate, or lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil, după cum este statuat: *„...în cazul în care instanţele judecătoreşti naţionale se abţin de a da un răspuns special şi explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părţii care le-a formulat posibilitatea de a şti dacă o anumită susţinere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil”* (a se vedea *Ruiz Torija împotriva Spaniei*, 9 decembrie 1994, § 29; *Papon împotriva Franței (nr. 2)*, dec., 15 noiembrie 2001; *Boldea împotriva României*, 15 februarie 2007, § 30).

În consecință, în ședința de judecată nu a fost probat faptul că petiţionarul Malaniuc Dumitru nu a cedat trecerea legală pietonilor pe trecerea de pietoni, iar din acest considerent, în ceea ce privește starea de fapt constatată, instanța de judecată ajunge la concluzia că, fapta incriminată petiționarului prevăzută de art. 238 alin. (3) din Codul contravențional, nu a fost probată prin probe pertinente, concludente, utile cazului şi respectiv nu există.

În subsidiar, instanţa precizează că art. 6 § 3 lit. a) din Convenţia Europeană a Drepturilor şi Libertăţilor Fundamentale ale Omului exprimă necesitatea acordării unei atenţii deosebite notificării persoanei în cauză cu privire la *„acuzaţia”* care i se aduce, or actul de acuzare joacă un rol hotărâtor în trimiterea în judecată, adică de la comunicarea acuzaţiilor, persoana învinuită este oficial înştiinţată în scris cu privire la baza juridică şi factuală a acuzaţiilor care i se aduc [*Kamasinski împotriva Austriei*, par. 79; *Pélissier şi Sassi împotriva Franţei (MC)*, par. 51].

Totodată, instanţa admite cu siguranţă că întinderea informaţiilor *„detaliate”* vizate de această dispoziţie variază în funcţie de circumstanţele speciale ale cauzei, dar totuşi, orice acuzat trebuie să dispună, în orice caz, de suficiente elemente pentru a înţelege pe deplin acuzaţiile care i se aduc, anume pentru a-şi putea pregăti apărarea în mod corespunzător, iar în această privinţă, caracterul adecvat al informaţiilor se apreciază din perspectiva art. 6 § 3 lit. b) din Convenţie, care recunoaşte oricărei persoane dreptul de a dispune de timpul şi înlesnirile necesare pentru a-şi pregăti apărarea, şi în lumina dreptului mai general la un proces echitabil, garantat de art. 6 § 1 [*Mattoccia împotriva Italiei*, par. 60; *Bäckström şi Andersson împotriva Suediei (dec.)*].

De asemenea, conform prevederilor art. 461 alin. (1) din Codul contravențional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată existența unui temei din cele prevăzute la articolul 441, instanța încetează procesul contravențional.

Subsecvent, potrivit prevederilor art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravenţional, procesul contravențional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat și va fi încetat în cazul în care nu există faptul contravenției.

Raportat la cele arătate în cauză și având în vedere prezumția de nevinovăție de care se bucură persoana acuzată, potrivit legislației naționale și internaționale, prezumție care poate fi răsturnată doar prin probe pertinente, raportând la circumstanțele cauzei, instanţa va statua că Malanciuc Dumitru nu se face vinovat de săvârșirea contravenției imputate şi va dispune încetarea procesului contravenţional, din motivul că nu există fapta contravenţiei.

În baza celor prezentate și având în vedere prevederile articolelor 395 alin. (1) pct. 2), 441 alin. (1) lit. a), 460, 461 alin. (1) şi 462-463 din Codul contravențional, instanța de judecată,

HOTĂRĂŞTE:

Se admite contestația depusă de **Malnciuc Dumitru** împotriva deciziei de sancţionare inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 467303 din 21.08.2024, întocmită de către agentul constatator al INSP al

IGP al MAI al DP mun. Chișinău, Lungu Vlad, pe semnele contravenției prevăzute de art. 238 alin. (3) din Codul contravențional.

Se anulează decizia de sancționare expusă în procesul-verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 467303 din 21.08.2024, pe semnele contravenției prevăzute de art. 238 alin. (3) din Codul contravențional, prin care **Malanciuc Dumitru,** a fost sancţionat cu amendă în cuantum de 30 (treizeci) unităţi convenţionale ce reprezintă echivalentul sumei de 1 500 (o mie cinci sute) lei, cu aplicarea a 5 (cinci) puncte de penalizare.

Se încetează procesul contravențional pornit în privința lui **Malanciuc Dumitru,** pe semnele contravenției prevăzute de art. 238 alin. (3) din Codul contravențional, din motiv că nu există faptul contravenției.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 (cincisprezece) zile, la Curtea de Apel Centru , prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței,
judecătorul **Angela Vasilenco**